

UNDIR FÝRA EYGUM

Hvat er tín yndisbók?
Sigrid Undset er ein fantastiskur rithøvundur. Eg havi lisið fleiri av hennara bókum, men havi trupult at siga hvør er best.

Hvat gert tú, tá tú skalt taka tær av løttum?
Eg eigi bæði bát og hest, so mær dámar væl at fiska og ríða.

SÓLJA ER TALSKVINNA TEIRRRA VEIKU

- Eg skal vera advokatur fyri tann veika í samfelagnum. Fyri tey, ið ikki hava pengar og vald at krevja síni rættindi, Tað sigur Sólja í Ólavsstovu, ið seinastu ellivu árin hevur starvast sum Løgtingsins Umboðsmaður.

Hallur av Rana
hallur@socialurin.fo

Rættvísi. At duga at skyna mill-um hvat er rætt og skeivt. At hjálpa teimum, ið onga rødd hava, og sum ongan hava at venda sær til. Tey, ið hava verið fyri órætti, og mangla eina hjál-andi hond.

Tað hoyrist, at Sólja í Ólavstovu brennir fyri hesum evn- unum, tá vit sita við hennara skrivborð undir Bryggjubakka miðskeiðis í Havnini. Hon hevur eitt brennandi ynski at vera tann persónurin, ið talar søkina hjá teimum, ið hava verið fyri órætti, men ikki sjálvi megna at stríðast longur. Og í sínum starvi sum Løgtingsins Umboðsmaður er hon júst í rætta stað fyri at gera ein mun.

- Tey, sum eru sterk í einum samfelag hava lættari við at krevja sín rætt. Men tey, sum ikki

eru væl fyri, og ikki hava pengar at fáa sær ein advokat, hava verri við at krevja síni rættindi og koma til orðanna. Tað er tá, tað er neyðugt, at man hevur ein talsmann at gera tað teirra vegna. Eg skal vera advokatur fyri tann veika í samfelagnum. Fyri tey, ið ikki hava pengar og vald at krevja síni rættindi, sigur Sólja í Ólavsstovu avgjörd.

Sjálvt um føroyska samfel-agið er lítið, tey flestu kenna hvønn annan, og tað ikki er so langt frá vanliga borgaranum til persónarnar, ið taka avgerðirnar í samfelagnum, so nýtist Sólja í Ólavsstovu ikki nógva tíð at hugsa seg um, tá hon verður spurd, um tað er neyðugt at hava ein Umboðsmann í Føroyum.

- Í einum og hvørjum demo-kratiskum samfelag er neyðugt at hava ein vakthund, ið tryggjar, at lógir og reglar verða hildnar. Tí vald kann lætt misbrúkast og

at tað er øgiliga skjótt, at man velur pragmatiskar loysnir, held-ur enn at fylgja galdandi lógum og reglum.

Rætt og skeivt
Longu frá ungum árum hevði Sólja í Ólavsstovu áhuga fyri spurninginum, um hvat var rætt og skeivt, og førði tað hana til Danmarkar, har hon fór at lesa jura á Københavns Universitet.

- Tá eg fór at lesa var eingin ivi í mínum huga um, at eg skuldi blíva advokat og eg hevði hesa grundleggjandi rættvísiskensl-una. Men tað er ymiskt hvat tað blívur til í lívinum. Tá eg var liðug at lesa, skuldi eg hava eitt arbeiði, og tók tað eg fekk, sigur Sólja í Ólavsstovu.

Steðgurin í Føroyum gjørdist tó ikki serliga drúgvur, tí eftir trý ár var ævintýrahugurin so mikið stórrur, at hon valdi at flyta til Grønlands og taka við

einum starvi har. Ætlanin var tó einans at steðga á í tvey ár, men tá hon pakkaði kuffertini fyri at flyta aftur til Føroyar, hevði hon búð í Grønlandi í fimtan ár, og hevði tá millum annað røkt starvið sum leiðari í fyrisiting- ini hjá grønlenska heimastýr- inum.

Tá Sólja í Ólavsstovu í dag hyggur aftur á tíðina í Grønlandi, er hon glað fyri, at hon sum ung-ur lögfrøðingur valdi at víðka um sína heimsmynd, og metir hon, at tað er nakað, ið øll eiga at royna.

- Øll skuldu roynt at fari aðra- staðni, tí fólk hava virkuliga brúk fyri at síggja viðurskiftir frá øðrum sjónarhornum. Um tú skalt vera ein góður lögfrøð- ingur, mást tú duga at sálða mill- um ting og hava eitt breitt sjón- arhorn. Tað er einki, ið er bara rætt ella bara skeivt. Tað hevur man lætt við at detta í, um man

bara er á sama staði, sigur Løg-tingsins Umboðsmaður.

Útvald
Tá Sólja í Ólavsstovu vendi aft-ur til Føroyar í 2003. var tað við eini rúgvu av royndum frá grøn- lendsku miðfyrisitingini, og tók hon við starvinum sum stjóri í Almannamálaráðnum, áðrenn hon endaði sum deildarstjóri í Fiskimálaráðnum. Men á heysti í 2005 fekk hon ein møguleika, ið hon ikki kláraði lata fara fram- við.

- Man søkir ikki starvið sum Løgtingsins Umboðsmaður. Tað er eitt starv, ið man verður vald-ur til. Eg fekk boðið arbeiðið um morgun, og vitandi, at tað er eitt tilbøð, ið man bara fær einaferð í lívinum, gingu tað bara nakrir fáir tímar til eg takkaði ja, greiðir Sólja í Ólavsstovu frá, ið byrjaði í starvinum sum Løgtingsins Umboðsmaður 1. januar 2006.